

2. Identitet

Hva du tenker om deg selv, er viktig når du kommer frem for Gud i tilbedelse. Det vi innerst inne tenker om oss selv, påvirker måten vi lever livene våre på i relasjonen til Gud. Vi trenger å ha en riktig forståelse av vår egen rolle i tilbedelsen for å kunne gi ham det han virkelig fortjener. Derfor må vi svare på disse spørsmålene: Hvem har Gud skapt oss til å være? Hvordan kan vi leve ut den sanne identiteten som han har kalt oss til? I dette kapittelet skal vi se på ulike aspekter fra Bibelen som beskriver identiteten vår sett i sammenheng med vår tilbedelse.

Vi ble skapt til å kjenne Gud. Tilbedelsen flyter ut fra det å kjenne ham. Det handler ikke om å få alle teknikkene på plass i tilbedelsen; det handler om å kjenne ham. Jeg er veldig glad for at mange av de nye lovsangene vi har begynt å synge de siste årene, har gått fra å handle om Gud til å være rettet mot Gud. Gud er nær, ikke en fjern skikkelse langt unna. Dette har alltid vært Guds opprinnelige plan og dypeste ønske – å være nær oss.

BÆRERE AV GUDS BILDE

I begynnelsen skapte Gud mennesket i sitt eget bilde. Vår opprinnelige identitet er å gjenspeile hvem Gud er, på jorden.¹ Adam og Eva ruslet rundt i hagen sammen med Gud, pratet med ham og hadde fellesskap med ham.

Hebr 2,6b–8²

Hva er et menneske – at du husker på det, en menneskesønn – at du tar deg av ham? En kort tid har du stilt ham lavere enn engler. Men du har kronet ham med herlighet og ære, alt har du lagt under hans føtter.”

¹ 1. Mos 1,26-27, ² Står også i Salme 8,4-6

Kor 15,49

På samme måte som vi har båret det jordiske menneskets bilde, skal vi også bære den himmelskes bilde.

2 Kor 3,18

Og vi, som uten slør for ansiktet ser Herrens herlighet som i et speil, vi blir alle forvandlet til dette bildet, fra herlighet til herlighet, og dette skjer ved Herrens Ånd.

Jo mer fellesskap vi har med Gud, jo bedre kjent blir vi med ham. Jo bedre vi kjenner ham, jo mer kan vi tilbe ham på et dypere plan. Jo mer vi tilber ham og betrakter ham, jo mer lik ham blir vi og jo sterkere kan vi gjenspeile hans herlighet.

Når vi leser om Guds menn i Bibelen og andre i historien som har fått en saftig dose av Guds herlighet åpenbart for seg, for eksempel Moses, Jesaja, Paulus, Johannes og mange andre, så førte det alltid til ydmykhet og en følelse av å komme til kort.³ Når vi får et ekte glimt av hvem Gud er, får vi samtidig en dypere forståelse av vår egen fordervelse og behovet for ham. Vi er ganske enkelt ingenting uten ham. Når vi har innsett dette, kaller Gud oss til et høyere sted.⁴

Jeg kan ikke påstå at jeg har opplevd Guds herlighet i samme grad som de jeg nevnte her, men det har vært sterke øyeblikk i tilbedelse i Guds nærvær der Gud har vist meg ting som har knust meg fullstendig. Før Gud kalte meg til Norge, førte han meg inn i en tilstand der jeg var helt nedbrutt. Han brukte enkelte situasjoner og personer i livet mitt til å gjøre meg ydmyk. Han ønsket at jeg skulle være totalt avhengig av hans stemme og nærvær. Å komme til Norge kom ikke til å bli slik jeg hadde forestilt meg det. Gud hadde andre og bedre planer som forutsatte at jeg var knust for å kunne følge ham inn i det han hadde planlagt.

³ 2. Mos 33,19–23, Jesaja 6,1–7, Apg 9, Johannes' åpenbaring, ⁴Åp 4,1

PRESTER OG PROFETER

Da synden kom inn i verden gjennom Adam og Evas ulydighet, førte dette til avstand i forholdet mellom menneskene og Gud, fordi synden kom mellom dem. Men i sin barmhjertighet hadde Gud en plan om å gjenopprette forholdet til menneskene. Han opprettet forskjellige pakter med Abraham, Moses og David opp gjennom historien, med et løfte om forsoning. I hver av disse paktene ble det satt inn prester og noen ganger profeter som mellommenn. Prestene representerte Guds folk, og de bar fram gaver og offer som botemiddel for folkets synder.⁵ Profetene representerte Gud overfor folket, og de skulle tale og handle på Guds vegne. Prestene kom fra Levis stamme, som hadde fått tre ansvarsområder knyttet til identiteten sin: å bære Guds nærvær, tjene Herren og velsigne folket.

5 Mos 10,8–9

På den tid skilte Herren ut Levis stamme til å bære Herrens paktkiste og til å stå for Herrens ansikt og gjøre tjeneste for ham og lyse velsignelse i hans navn, og det har de gjort til denne dag. Derfor fikk Levi ingen arv og del sammen med sine brødre. Herren er hans arv, slik Herren din Gud har sagt til ham.

Det ble bygd et tabernakel som skulle romme Guds nærvær og herlighet gjennom paktkisten. Gud ga Moses spesifikke instruksjoner om hvordan det skulle bygges og drives. Det tjente som en skygge av det som er i himmelen.⁶ Bare prestene hadde lov til å gå inn i Det hellige rommet i tabernakelet, og bare øverstepresten kunne gå inn i Det aller helligste én gang i året.⁷ Guds nærvær var ikke så lett tilgjengelig, og det var veldig høyt aktet.⁸

I mange generasjoner måtte menneskene nærme seg Gud gjennom dette tabernakelet og prestene, helt til tiden var moden for å oppfylle løftet Gud hadde gitt. Gud ble selv menneske gjennom Jesus Kristus, og han ble det ultimate offer for fortidens, nåtidens og fremtidens synd gjennom sin død og oppstandelse. Jesus ble både vår øversteprest og den største profeten av dem alle, Messias. Ikke bare påtok han seg vår synd ved å representere folket, han gjenopprettet oss også til å stå i et rett forhold til Gud Fader, slik at vi kan ha en fortrolig relasjon til ham

⁵Hebr 5,1, ⁶Hebr 8,5, ⁷Hebr 9,7,

⁸Dette er et vakkert studium hvis du vil lære mer om tabernakelet. De ulike elementene representerer Jesus og måten vi retter hjertene våre mot ham på i bønn og tilbedelse. Vi skal ikke gå nærmere inn på dette i denne boken, men jeg anbefaler deg på det sterkeste å granske det selv.

og høre hans stemme. Hvis dette ikke gir deg lyst til å tilbe ham, vet jeg ikke hva som skal til. Vi var døde i synden, men i Kristus Jesus har han reist oss opp fra døden sammen med ham og satt oss i himmelen med ham.⁹

Jesus ga oss tilgang til Guds nærvær. Det er grunnen til at det er så viktig at vi ikke glemmer den prisen som ble betalt, når vi tilber Gud. Nattverden er en så mektig del av tilbedelsen. Når vi gjør denne åndelige handlingen og tar del i hans kropp og blod, minner vi oss selv om hva han har gjort, og vi blir ett med ham i hans død og oppstandelse. Som vi kan lese i Bibelen og se av de ulike glimtene vi får av Himmelen, skal Jesus nå og for alltid tilbes som "Guds lam som ble slaktet".¹⁰

⁹ Ef 2,6, ¹⁰Åp 5,9, 5,12

TIL LOVSANGSLEDERE OG LOVSANGSTEAM:

Sørg for at du tar med sanger som leder forsamlingen i takknemlighet til å reflektere over Kristi soningsoffer på korset. Dette er nøkkelen til hans nærvær. Hvis vi bare synger sanger om Guds kjærlighet og våre egne følelser, eller vi synger om Guds storhet og majestet, men glemmer den største kjærlighetshandlingen på korset, så går vi glipp av poenget med tilbedelsen.

Jesus ble vår mellommann og kalte oss opp til seg, og han har nå gitt oss identiteten til å være prester, der kroppene våre er tempelet der Den Hellige Ånd skal bo.¹¹ Ansvarer for å bære Guds nærvær, tjene Herren og velsigne folket er nå gitt til oss.¹²

1 Peter 2,5

...og bli selv levende steiner som bygges opp til et åndelig hus! Bli et hellig presteskap og bær fram åndelige offer, som Gud tar imot med glede ved Jesus Kristus.

1 Peter 2,9

Men dere er en utvalgt slekt, et kongelig presteskap, et hellig folk, et folk som Gud har vunnet for at dere skal forkynne hans storverk, han som kalte dere fra mørket og inn i sitt underfulle lys.

Siden Jesus betalte det ultimate offer, består vårt offer i dag av vår lovsang og det at vi gir livene våre til ham som hans prester.

Hebr 13,15

La oss da ved ham (Jesus) stadig bære fram for Gud vår lovprisning som offer, det vil si frukten av lepper som bekjenner hans navn.

Han har også kalt oss alle – ikke bare profetene – til å representere ham på jorden som hans himmelske ambassadører (2 Kor 5,20). Gjennom Den Hellige Ånd kan vi høre hans stemme og velsigne mennesker ved å åpenbare Guds hjerte og vilje for dem.

Apg 2,17

*"I de siste dager skal det skje, sier Gud, at jeg
øser ut min Ånd over alle mennesker. Deres
sønner og døtre skal profetere, de unge skal se
syn, og de gamle skal drømme drømmer."*

GUDS BARN

Et annet viktig aspekt ved identiteten vår er at vi er Guds barn. Når vi får en genuin forståelse av at Gud er vår far, blir måten vi nærmer oss ham på, helt annerledes. Et barn kan komme og sitte på pappas fang uten å tenke noe mer over det, for det er jo pappa. Forholdet mellom foreldre og barn kan være lekent, men det er også dyp respekt der. Samtidig er det en relasjon der barnet er avhengig av far, fordi faren forsørger barnet og gir det verktøy for livet. Et barn får alt fra sine foreldre. Gud åpenbarer seg som en familie gjennom treenigheten – far, sønn og Den Hellige Ånd. Da Jesus vandret på jorden, viste han oss det ultimate eksempelet på hvordan vi kan ha en relasjon til vår himmelske far. Han inviterer oss inn i sin familie ved å adoptere oss som sine egne barn. Tilbedelsen vår til Gud blir mer personlig når vi ser ham som vår far. Uansett hvilket forhold du har til din jordiske far, så er vår himmelske far en god far som ønsker å være nær barna sine. Han gir gode gaver, gir oss det vi trenger, og holder det han lover.

1 Joh 3,1a

*Se hvor stor kjærlighet Far har vist oss:
Vi får kalles Guds barn, ja, vi er det!*

Rom 8,15–16

*Dere har ikke fått den ånden som slaven har,
så dere igjen skulle være redde. Nei, dere har
fått ¹³ Ånden som gir rett til å være Guds barn,
den som gjør at vi roper: «Abba, Far!» 16 Ånden
selv vitner sammen med vår ånd om at vi er
Guds barn.*

Jak 1,17

*All god gave og all fullkommen gave kommer
ovenfra, fra ham som er himmellysenes Far. Hos
ham er det ingen forandring eller skiftende
skygger.*

Visste du at den tilbedelsen vi kan gi som Guds barn, er noe selv ikke alle himmelens engler er i stand til å gi? Vi er de forløste. Englene kan ikke gi takksigelse og lovprisning som syndere som er frelst. De kan ikke kjenne og elske Jesus på samme måte som vi kan. Vår ynkelige lovprisning er det Gud lengter og higer etter. Hvis du er forelder og barnet ditt fargelegger en tegning, henger du den stolt opp på veggen. Andre kan se på den og bare se kruseduller og fargekaos, men du ser et mesterverk. Du ser barnets kjærlighet til deg. På samme måte er det med Gud når vi kommer til ham med de kaotiske livene våre, der fargestiftene har havnet utenfor streken på grunn av våre feil og mangler. Bare det at vi gir ham lovprisningsoffer gleder hjertet hans. Det står i Bibelen at *“fra småbarns og spedbarns munn har du latt lovsang lyde”*¹³ Når vi kommer til ham som hans barn og priser ham som vår far, fryder han seg. Det er ikke kvaliteten på lovsangen eller musikken som rører hjertet hans, men ganske enkelt det faktum at vi er hans barn.

¹³ Matt 21,16

GUDS BRUD

Det mest intime forholdet som finnes på jorden, er forholdet mellom mann og kone, som gjenspeiler den relasjonen Gud ønsker å ha til oss. Han kaller oss sin brud. Gud setter denne intime kjærligheten så høyt at den har fått sin egen bok i Bibelen, Salomos høysang, der denne siden av Guds kjærlighet kommer til syne gjennom Salomo. Når vi blir kjent med Jesus som den som elsker oss, fyller han rom i hjertene våre som ingen jordiske relasjoner kan fylle. Han ønsker å kurtisere oss med sin kjærlighet hvis vi gir ham lov. Han elsker å høre sangene som kommer fra dypet av våre hjerter i tilbedelse når vi erfarer ham som vår brudgom. Jesus sier at han skal komme tilbake for å hente sin brud.¹⁴ og vi leser i Åpenbaringen om lammets bryllup der han blir forent med bruden, og vi skal tilbe ham i all evighet.

Åp 19,6b–7

Halleluja! For Herren vår Gud, Den allmektige, er blitt konge! La oss glede oss og juble og gi ham æren! For tiden for Lammets bryllup er kommet. Hans brud har gjort seg i stand.

Åp 22,17

Ånden og bruden sier: «Kom!» Og den som hører det, skal si: «Kom!» Den som tørster, skal komme, og den som vil, skal få livets vann som gave.

Ef 5,30–32

For vi er lemmer på hans kropp. "Derfor skal mannen forlate far og mor og holde fast ved sin kvinne, og de to skal være én kropp." Dette er et stort mysterium; jeg tenker på Kristus og kirken.

¹⁴ Joh 14,28

Jeg tror kong David kjente på denne dybden av Guds kjærlighet da han skrev Salme 63 og beskrev sin lengsel.

Salme 63,2–8

*Gud, du er min Gud, som jeg søker. Min sjel
tørster etter deg, min kropp lengter etter
deg i et vannløst, tørt og utarmet land. I
helligdommen skuet jeg deg, jeg så din makt
og herlighet. For din miskunn er bedre enn
livet. Mine lepper skal synge din pris. Slik vil
jeg velsigne deg hele livet og løfte hendene i
ditt navn. Jeg mettes som med fete retter, med
jubilende lepper priser jeg deg. Jeg tenker på
deg der jeg ligger og hviler, og grunner på deg
gjennom natten. For du har vært en hjelp for
meg, jeg jubler i skyggen av dine vinger. Jeg
holder fast ved deg, din høyre hånd har grepet
meg.*

Etter hvert som vi fortsetter å søke ham og få større åpenbaring av hvem han er, oppdager vi mer av hvem vi selv er i relasjonen med ham. Vi bærer hans bilde, vi er hans kongelige presteskap, hans barn og hans brud. Hver type relasjon krever et kjærlighetssvar i tilbedelse.

KAMPEN OM VÅR TILBEDELSE

Det kan være perioder i livet der vi ikke føler at vi er de Gud sier vi er. Fienden kan fylle hodene våre med løgner, skam og fordømmelse i et forsøk på å hindre oss i å gi alt til Gud. Hvorfor gjør han det? Fordi han prøver å stjele tilbedelsen vår. Da Jesus fastet i ørkenen, kom djevelen og fristet ham for å prøve å lokke Jesus til å tilbe ham.¹⁵ I himmelen, da djevelen var en erkeengel kalt Lucifer, prøvde han å tilrane seg Guds herlighet og få tilbedelse, så Gud kastet ham ut av himmelen.¹⁶

Djevelen er en tyv.¹⁷ I dag prøver han fortsatt å ta vekk tilbedelsen Gud fortjener fra oss, ved å lyve til oss. Han tar til og med sannheten og fordreier den så vi begynner å tro på det. Kanskje har du begått en feil, og djevelen forteller deg at du ikke fortjener noe som helst fordi du er en synder. Vi fortjener naturligvis ingenting, så ikke bit på den løgneren. I slike øyeblikk må vi minne oss selv om sannheten i Guds ord og det Gud sier. Vi får motta nåde og barmhjertighet fra en kjærlig far som ikke gir oss det vi fortjener, men gir oss det vi ikke fortjener. Husk at Gud verdsetter deg så høyt at han satte sitt eget liv som prislapp på deg for å kunne få deg. Han fortjener hele deg, så forny sinnet ditt med sannheten og velg å gi deg selv til ham i tilbedelse.

¹⁵ Matt 4,8–10, ¹⁶Es 28,1–17, Jes 14,12–15, ¹⁷Joh 10,10

Bruk litt tid på egen hånd og tenk gjennom spørsmålene nedenfor. Del deretter tankene dine med de andre i gruppen.

Spørsmål til refleksjon og samtale:

1. Ta utgangspunkt i deg selv som tilbeder, og snakk med de andre i gruppen om hvordan forståelsen av din egen identitet påvirker tilbedelsen din. Diskuter både de positive og de negative effektene av hva du tenker om deg selv.
2. Hvilken identitet i relasjonen din til Gud som er nevnt i dette kapittelet, har du størst åpenbaring og forståelse av? Hvilken identitet trenger du større åpenbaring og forståelse av?
3. Hvilke andre identiteter som er omtalt i Bibelen, men ikke er nevnt i dette kapittelet, har Gud kalt oss til, og hvordan påvirker de tilbedelsen og relasjonen vår til ham?

Oppgaver:

1. Les Salme 63 en gang til og mediter over den. Hvilke deler som omhandler Davids forhold til Guds intime kjærlighet, taler sterkest til deg? På hvilke måter kan du identifisere deg med salmistens behov for nærhet til Gud?
2. Vi har snakket om hvor verdifullt det er å forstå identiteten Gud har kalt oss til, når vi nærmer oss ham i tilbedelse. Vi har tatt for oss mange vers i Guds ord, og nå er det på tide å la Guds ånd forsegle dem i hjertene våre. Sitt i stillhet eller sett på litt instrumental musikk og bare la Den Hellige Ånd tale til deg gjennom ordene du har lest. Kanskje vil Gud vise deg et bilde og gi deg en dypere åpenbaring av identiteten din. Spør Den hellige ånd om hvordan Gud ser på deg. La ham snakke til identiteten din. Skriv ned det du får, så du kan huske det senere.